verhoogd. Toch is dit belangrijk vrijwilligerswerk en de behoefte aan dit werk neemt snel toe. Er is nu sprake van een zekere stagnatie. Daarom heb ik een amendement ingediend dat een beperkte verhoging van dit budget beoogt om nieuwe initiatieven mogelijk te maken.

Een derde punt dat ik wil aanstippen, heeft betrekking op de adoptienazorg. Het ministerie van Justitie beoogt de overdracht naar het ministerie van VWS van de taken op het gebied van de nazorg aan adoptiegezinnen. Eigenlijk heeft dit punt een parallel met het vraagstuk van de gedetineerden, want justitie neemt al maatregelen vooruitlopend op de overdracht terwijl er wordt gewerkt aan een sluitende regeling voor de adoptienazorg onder meer door een werkgroep van ambtenaren van het ministerie van Justitie en vertegenwoordigers van het adoptieveld. Justitie zegt nu al dat het met ingang van 1 januari 2008 geen subsidie meer zal geven voor de video-interactiebegeleiding. Die begeleiding is juist uit preventief oogpunt zo belangrijk, maar er is geen enkele garantie dat VWS dit aansluitend oppakt en dat de continuïteit van die belangrijke laagdrempelige voorziening gewaarborgd is. Of is die er inmiddels wel? Waarom nu vooruitlopen op die discussie over de verdeling van de verantwoordelijkheid? En met alle nadelen van dien, want je kunt wel zeggen dat dit pas op 1-1-2008 ingaat, maar zo'n aankondiging werpt natuurlijk wel haar schaduw vooruit, ook voor de betrokken instelling ontstaat onzekerheid over de continuïteit van het aanbod van zo'n belangrijke voorziening. De vraag is ook hier of die verantwoordelijkheid wel moet worden overgedragen. Ook in de Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie zijn verantwoordelijkheden toebedeeld aan, bijvoorbeeld, de instellingen en vergunninghouders om juist de begeleiding direct na de adoptie voor hun rekening te nemen. Dat valt binnen het domein van Justitie. En áls die verantwoordelijkheid wordt overgedragen, moet er wel worden aangesloten bij de continuïteit van het aanbod. Vandaar ook hierbij de vraag om nergens op vooruit te lopen en af te wachten wat de werkgroep adoptie nazorg hierover samenhangend op papier kan zetten.

Als vierde punt wilde ik mij aansluiten bij hetgeen collega Van Haersma Buma heeft gezegd over de haatzaaiende websites, met name die vanuit islamitisch-radicale hoek. De Tweede Kamer heeft hierover indringende moties aangenomen, onder meer de motie-Van der Vlies, waarin wordt aangedrongen op een grootscheepse opsporingsactie. Inmiddels is bekend uit de NOVA-uitzending dat de aanpak nog veel te wensen overlaat. Die moet echt meer prioriteit krijgen. Waarom komt de aanpak onvoldoende van de grond en op welke termijn kunnen we concrete resultaten zien?

Mijn vijfde punt is van een heel andere aard: het lot van een aantal beroepschauffeurs in buitenlandse gevangenissen, van wie wordt gezegd dat ze onschuldig zouden vastzitten. Mijn fractie heeft hierover reeds schriftelijke vragen gesteld. Inmiddels is een uitgebreid rapport verschenen, ''Alleen op de wereld'' geheten. Kortheidshalve vraag ik de minister om een reactie hierop, eventueel schriftelijk buiten de begrotingsbehandeling als dat nu te veel tijd in beslag zou nemen.

Tot slot nog wat opmerkingen over een tweetal zaken uit het asielbeleid. In maart 2005 hebben we met de toenmalige minister over de openbaarmaking van gegevens uit asieldossiers gesproken: zou dat niet in bepaalde gevallen moeten kunnen met het oog op transparantie en evenwichtige meningsvorming, bijvoorbeeld als zaken heel sterk in de media spelen? Onlangs was er weer zo'n geval: vijf fracties in dit huis stelden vragen over de wijze waarop een Iraanse familie werd gearresteerd en uitgezet. Bij alle betrokkenen had dit vele vragen opgeroepen: waarom ging dat op die manier, waarom met zoveel machtsvertoon? In de antwoorden op die vragen hult de minister zich in stilzwijgen, onder het mom van privacybescherming. Zo kon er totaal geen begrip of publieke discussie ontstaan over het hoe en waarom van deze handelwijze. Daarom mijn vraag of privacybeschermingsmaatregelen niet te ver zijn doorgeschoten. Moet daarin geen verandering worden aangebracht, zodat in zo'n situatie wel helderheid kan worden geboden en de publieke meningsvorming daarbij is gebaat?

Mijn allerlaatste punt betreft de achterstanden bij de IND ten aanzien van de behandeling van asielaanvragen: hoe loopt het nu met de nieuwe Vreemdelingenwet? We hebben vele discussies gevoerd over het stuwmeer van aanvragen onder de oude Vreemdelingenwet, maar moeten we er niet voor beducht zijn dat onder de nieuwe Vreemdelingenwet ook weer achterstanden gaan ontstaan en dezelfde discussies zullen volgen? Zit de minister daarbovenop, wordt er extra capaciteit toegekend om dat te voorkomen?

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

□

De **voorzitter**: Hiermee zijn wij gekomen aan het eind van de eerste termijn van de Kamer. De bewindslieden zullen morgenochtend vanaf kwart over tien antwoorden. De behandeling van de begroting van Justitie wordt morgen ook afgerond.

De vergadering wordt van 12.52 uur tot 14.00 uur geschorst.

De **voorzitter**: Ingekomen is een beschikking van de Voorzitters van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal inzake aanwijzing van het lid J.H. ten Broeke tot lid van de OVSE-Assemblee.

Ik stel voor, deze beschikking voor kennisgeving aan te nemen.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toestemming te verlenen tot het houden van wetgevings- c.q. notaoverleg met stenografisch verslag op woensdag 14 februari 2007 van 10.00 uur tot 13.00 uur van de vaste commissie voor Europese Zaken over het wetgevings- en werkprogramma voor 2007 van de Europese Commissie.

Voorzitter

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (XVI) voor het jaar 2007 (30800-XVI).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Van der Veen** (PvdA): Voorzitter. Ik begin met een voor de hand liggende opmerking: in de gezondheidszorg gaat het uiteindelijk om de zorg die wordt verleend aan het bed en in de spreekkamer. Dit mag voor de hand liggen, het wordt wel vaak vergeten. Daarvoor zijn natuurlijk kwalitatief goede zorg en geld nodig, maar bovenal gemotiveerde hulpverleners. Ik zeg dat zo nadrukkelijk, omdat het accent de laatste jaren heel sterk heeft gelegen op kosten, stelselwijzigingen, organisatie en dergelijke.

De PvdA-fractie vindt dat met alle grote wijzigingen, dus ook de WMO, in alle rust verder moet worden gegaan. Dat betekent dat er geen nieuwe stappen mogen worden gezet, voordat duidelijk is wat deze wijzigingen hebben opgeleverd. Wij zijn die mening toegedaan, omdat het de hoogste tijd is om aan de slag te gaan met de kwaliteit. Hulpverleners raken namelijk in toenemende mate gedemotiveerd, omdat zij zich niet herkennen in de veranderingen die het gevolg zijn van deze stelselwijzigingen.

In de verkiezingsperiode hebben wij onderzoek gedaan onder het personeel van verpleeghuizen en daaruit bleek dat verplegenden en verzorgenden in overgrote meerderheid vinden dat ze onvoldoende tijd kunnen besteden aan hun patiënten. Enkele maanden geleden verscheen een rapport van de Inspectie voor de Gezondheidszorg over het functioneren van verpleeghuizen en daaruit bleek dat veel verpleeghuizen onder de maat functioneren. Cynisch daarbij is wel dat werd geconstateerd dat er op één punt wel voortgang is geboekt: de administratieve organisatie.

Gisteren stond in NRC Handelsblad een interview met de inspecteur-generaal van de IGZ. Hij liet in dat interview optekenen dat de inspectie tekortschiet en over onvoldoende middelen beschikt. Verder schetste hij de gevaren die dreigen bij de invoering van de WMO, waaronder het gevaar dat het werken met tenders gevolgen zal hebben voor de kwaliteit van de zorg. Mijn fractie vindt met het oog hierop dat de motie-Heemskerk/Omtzigt, waarin de regering wordt gevraagd de inspectie uit te breiden, zo snel mogelijk moet worden uitgevoerd. Is het mogelijk om bij die uitbreiding ook de patiëntveiligheid te betrekken?

Gezondheidszorg staat of valt met de kwaliteit van de zorg. Opvallend is dan ook dat bij geen van de stelselwijzigingen is aangegeven welke doelstellingen men met die wijziging nastreeft voor het gezondheidszorgbeleid. De Rekenkamer heeft hierover terecht een opmerking gemaakt. Verder zijn de sociaaleconomische verschillen en de afstand tot de zorg steeds groter geworden. Daaraan is te weinig gedaan. Daarom zal zo spoedig mogelijk moeten worden onderzocht of preventie onderdeel dient te zijn van het basispakket. Convenanten voor de bestrijding van overgewicht zullen eveneens versterkt moeten worden. Zo nodig moet daarvoor extra geld beschikbaar worden gesteld.

Voorzitter. In alle bestuurlijke drukte rondom de stelselwijziging is de regelgeving naar ons idee voor een groot deel losgezongen van de praktijk. Wij constateren dat de regelgeving in toenemende mate gebaseerd lijkt op wantrouwen en dat doel en middel hier door elkaar heen gehaald zijn. Ik wil een voorbeeld geven. Binnen de AWBZ bestaat onduidelijkheid over de indicatiestelling. Moet het Centrum indicatiestelling zorg (CIZ) nu wel of niet versterkt worden? Er is onduidelijkheid over de wijze waarop de zorginstellingen invulling geven aan de indicaties. Hebben zij te weinig middelen of zijn zij aan het majoreren? Er is discussie over de kwaliteit van de verpleeghuizen en degenen die zorg verlenen, dreigen het kind van de rekening te worden bij al die discussies.

Wij vinden het tijd worden dat er onderzoek gedaan wordt naar de vraag hoe het nu werkelijk zit in die AWBZ. Dat geldt met name voor de indicatiestelling. Wat speelt daar allemaal omheen? Hoe is het mogelijk dat de kwaliteitsverschillen zo groot zijn? Wij achten dit verzoek ook een manier om invulling te geven aan de motie die ik 20 december 2006 heb ingediend en aan het verzoek dat mevrouw Kant in haar motie heeft verwoord.

Dat onderzoek moet er toe leiden dat er bouwstenen aangedragen worden voor een eenvoudigere regelgeving die uitgaat van vertrouwen, die cliënten de mogelijkheid verschaft om een vrije keuze te maken voor kwalitatief goede en doelmatige zorg, en die hulpverleners ook weer hulpverleners laat zijn en hen dus respecteert in hun deskundigheid en professionaliteit. Zij moeten in hun motivatie gestimuleerd worden.

Mevrouw **Van Miltenburg** (VVD): Ik wil terugkomen op het punt van de kwaliteit in relatie tot het onderzoek waar u net om vroeg. In de afgelopen jaren zijn er heel veel onderzoeken naar de AWBZ verricht, ook naar de kwaliteit in de AWBZ. Uw fractie heeft al die keren gezegd dat er eens opgehouden moest worden met al die onderzoeken en dat er nu maar eens een keer iets moest gaan gebeuren. Hoe komt het dat u daar nu opeens anders over denkt?

De heer **Van der Veen** (PvdA): Ik meen aangegeven te hebben waarom wij dat onderzoek op dit moment noodzakelijk vinden. Onze constatering is dat onvoldoende onderbouwd is waarom wij bepaalde zaken wel of niet op een bepaald moment willen.

Mevrouw **Van Miltenburg** (VVD): Kunt u dan wat duidelijker aangeven wat er onvoldoende onderbouwd is en wat er nog nader onderzocht moet worden?

De heer **Van der Veen** (PvdA): Ik heb net een aantal voorbeelden gegeven. Mevrouw Van Miltenburg is bij die discussies ook betrokken geweest. Hoe zit het met de indicatiestelling? Hoe zit het met de onafhankelijkheid van de indicatiestelling?

Mevrouw **Van Miltenburg** (VVD): U had het over twee onderzoeken. U wilt er een naar de indicatiestelling. Daar wil ik u in volgen. Maar ik had het over de kwaliteit. U vroeg ook specifiek om een onderzoek naar de kwaliteit. Ik vraag u: wat moet er nu volgens u precies nog onderzocht worden?